

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4121/2019
01.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Бендић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Шефкета Доловац, адвокат из ..., ради предаје у државину непокретности, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2230/19 од 18.06.2019. године, у седници одржаној дана 01.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2230/19 од 18.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П 115/17 од 11.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му преда у искључиву државину, први спрат породичне стамбене зграде у ... у ул. ... бр..., саграђене на кат. парцели бр. .. КО ..., који се састоји од две собе, кухиње, спајза и купатила, ослобођен од лица и ствари. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој на име накнаде трошкова поступка исплати 36.000,00 динара у парниционом року.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2230/19 од 18.06.2019. године, преиначена је наведена првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужена обавезана да му преда у државину први спрат породичне стамбене зграде у ..., описане адресе и структуре, ослобођен од лица и ствари. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати 33.900,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али да није основана.

Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а без утицаја су ревизијски наводи којима се описно указује на тачку 12. цитиране законске одредбе јер та битна повреда није разлог за изјављивање ревизије у смислу члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је уписан у ЛН .. КО ..., као сувласник са уделом од 1/3 на породичној стамбеној згради која се налази на кат. парцели бр. .. из које тражи исељење тужене, своје бивше снаје. Тужена је била у браку са сином тужиоца сада пок. ВВ у периоду од 1975. до 1978. године, а касније су од 1984. па до 1995. године, када је он преминуо, живели у ванбрачној заједници. Предметна стамбена зграда изграђена је у периоду након развода брака тужене и сада пок. ВВ, а пре него што су засновали ванбрачну заједницу, што није ни било спорно међу парничним странкама. Утврђено је да је наведену породичну стамбену зграду изградио тужилац уз учешће својих синова и да је након изградње куће, тужилац са њима извршио фактичку деобу стамбене зграде коју чине три етаже, усменим споразумом који је у целости извршен на тај начин што је један спрат дао сину ГГ, други сину ДД, а овај стан и спрат је припао сину ВВ који је изразио жељу да живи заједно са њим на истом спрату. Стара кућа која се налазила у непосредној близини нове куће је по том споразуму припала најмлађем сину ЂЂ. Након тога су тужиочеви синови за себе и своје породице изградили и нове објекте, па је тако сада пок. ВВ саградио стамбену зграду у улици ... у ..., коју су након његове смрти наследила његова деца, ЕЕ и ЖЖ, рођени у браку и ванбрачној заједници са туженом и ЗЗ – син из његовог другог брака. После смрти ванбрачног супруга ВВ, тужена је наставила да користи наведени спрат и просторије у којем станује са децом, заједно са тужиоцем и његовом супругом.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да тужена као некадашњи брачни друг а касније и ванбрачни партнер сада пок. ВВ, има право да настави да живи на спорном спратном делу породичне стамбене зграде јер је наведени усмени споразум о фактичкој деоби ове непокретности реализован за време живота сада пок. ВВ.

Правилно је другостепени суд побијаном пресудом усвојио тужбени захтев на основу члана 37. Закона о основама својинскоправних односа закључивши да тужиоцу припада тражена заштита права својине у ситуацији када је утврђено да тужена није учествовала у изградњи наведене породичне стамбене зграде, нити јој припада право да настави са становањем по основу наслеђа иза смрти пок. ВВ, јер као ванбрачна партнерка није његов законски наследник, што све значи да ове просторије држи без правног основа.

Нису основани ревизијски наводи тужене о погрешној примени материјалног права истицањем да тужилац није активно легитимисан да захтева њено исељење из предметних просторија, односно за предају у посед истих јер би то право припадало само законским наследницима – деци њеног сада покојног супруга ВВ, обзиром на то да је тужилац

активно легитимисан да тражи заштиту свог сувласничког удела на основу члана 43. Закона о основама својинско правних односа, јер је уписан у јавне књиге – катастар непокретности као сувласник наведеног стамбеног објекта са 1/3 идеалних делова, а притом није доказано да је ова непокретност ушла у оставинску масу иза сада пок. ВВ.

Правилно је донета и одлука о трошковима поступка на основу чл.165. став 2. у вези чланова 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

Из изложених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде на основу члана 414. ЗПП.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић